

[Hasle.]

muligt. Det er i det hele taget en Fare ved den Udvikling, vi er inde i, hvor mere og mere overtages af Staten og tages bort fra Kommunerne, af Kommunerne, der havde det personlige og mere skræppe Indseende med Forholdene, kommer ud af Betragtning, medens den mere fjerne Statsinstitution træder frem. Jeg skal ikke nægte, at jeg personligt anser Enhedspolitiet for gavnligt paa mange Omraader, men at der netop her maa ske er peget paa en Svaghed, som det har; det tror jeg næppe man kommer uden om.

I øvrigt ønskes der ansat en Række Politifolk til et Reservekorps, hvad jeg ikke skal have noget imod, og til Oprettelsen af en Afdeling inden for Kriminalpolitiet til Udsendelse til Opklaring af grove Forbrydelser. Dette sidste anser jeg for overordentlig vigtigt og overordentlig paakrævet, saaledes som Forholdene har udviklet sig, og jeg ved, at adskillige fremtrædende Politimestre ude i Landet meget har ønsket denne Ordning, og den kan jeg give min Tilslutning fuldt ud.

Endelig kommer vi til Sikkerhedspolitiet. Ministeren advarede, da han fremsatte dette Lovforslag, mod, at det i sin Helhed skulde have noget med Spionerisager at gøre. Deri er jeg enig med den højtærede Justitsminister; det har det i og for sig ikke, men at det under de Forhold, vi nu engang lever under, er paakrævet, at Sikkerhedspolitiet udvides, anser jeg for ganske givet. Der skal ikke skabes Panik om denne Sag, men efter min Opfattelse skal man nu heller ikke føre Strudsens Politik. Jeg tror alligevel at burde sige, at der er Grund til at advare visse Individier inden for den danske Befolkning mod visse udenlandske Elementer. I Modsætning til den ærede socialdemokratiske Ordfører (Hedtoft-Hansen), der talte om Sikkerheden indadtil, mod indrepolitiske Bevægelser — skønt jeg ogsaa erkender Faren ved visse yderliggaaende Elementer —, tænker jeg navnlig paa vort Forhold til visse udenlandske Spioner, som findes her i Landet.

Det var i sin Tid god Teori, at ingen interesserede sig for os her i Danmark; bare vi laa „tot“, bare vi ikke havde noget Forsvar, bare vi lod, som om vi ikke eksisterede, saa var der heller ingen, der vilde interessere sig for os. Jeg anser denne Opfattelse for fuldkommen urigtig, og de Sager, der har været her i Landet, viser meget tydeligt, at Udlandet interesserer sig særdeles stærkt, ikke alene for de Oplysninger, man kan skaffe om andre Lande gennem

Danmark, men ogsaa for Danmark selv. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at Politiets Sikkerhedsafdeling udvides. Jeg tror, det er rigtigt at gøre Befolkningen opmærksom paa, at der maa udvises den allerstørste Forsigtighed over for Udlændinge, der kan tænkes at have nogen som helst Forbindelse med fremmede Magter og give nogen som helst Oplysninger til fremmede Magters Agenter. De Retssager, der har været, viser, at det er nødvendigt, og jeg tror, at dette Forslag om en Udvidelse af Sikkerhedspolitiet og de Domme, der er faldet i den sidste Tid, stærkt understreger, at der er Alvor fra dansk Side i den Betragtning, at det ikke kan nytte at spøge med disse Sager, og at hvis man, ikke alene bevidst, men ogsaa uagtsomt indlader sig paa saadanne Forhold, rammer Lovens Straf, og den rammer strengt.

I det store og hele tør jeg tilsige den højtærede Justitsminister en velvillig Behandling af dette Lovforslag fra Det konservative Folkepartis Side. Vi er principielt indstillet paa, at der her i Landet skal være et vel udrustet og tilstrækkeligt Politi. I vidt Omfang og overalt, hvor vi bliver overbevist om, at yderligere Politi maa være fornødent og ønskeligt, er vi villige til at yde vor Støtte dertil.

Hassing-Jørgensen: Der var ikke for mig, da vi behandlede Lovforslaget om Rigspolitiets Oprettelse, noget uforudsigeligt i, at der inden længe vilde komme Krav om Forøgelse af Politistyrken. Kommunerne, som tidligere administrerede dette Anliggende, har altid af økonomiske Grunde holdt sig meget stærkt tilbage i Retning af Ansættelse af Politimandskab, og jeg kan heller ikke tvivle om, at det forholder sig som anført af den højtærede Justitsminister, at Kommunerne fra det Øjeblik, der blev Tale om Oprettelse af et Enhedspoliti, yderligere har stillet sig meget afventende, saaledes at der allerede før Loven blev vedtaget, i Virkeligheden har været Brug for en Del af det Personale, som nu forlanges. Man kan heller ikke tvivle om, at Befolkningens Krav til Politiets Aarvaagenhed og hurtige Indgriben ikke er blevet ringere, efter at Staten har overtaget Ansvaret, og Antallet af Forbrydelser er vel desværre næppe aftagende.

Imidlertid er vel nok Ordspolitiets Omraade langt det største, og ogsaa her tiltager Arbejdet stærkt i Omfang, efter som Forholdene udvikler sig. Alene Færdselsreguleringen lægger Beslag paa et stigende Antal af baade over- og underordnede